

ELŐSZÓ

Fiatal hívő emberként a prófécia volt az, ami először magával ragadott Isten Igéjéből. Csodálattal szívtam magamba az Isten előrelátó bölcsességéből fakadó kinyilatkoztatásait, melyekben határozott vonalakban vázolta fel, a még meg sem történt eseményeket több száz, esetenként több ezer évvel előbb. Csodálattal értettem meg, hogy Isten nemcsak következtetésekre hagyatkozik, mint Verne Gyula, aki a tudomány fejlődését látva, már előre elgondolta, mi mindenre lesz képes az ember. Verne nem tudott időpontot adni, nem tudta, hogy az általa elképzelt dolgokat mikor lesz képes az ember megvalósítani. Isten azonban nemcsak az eseményeket látja előre, hanem tudja azt is, hogy a történelem idősíkjában mikor fognak beteljesedni az általa kijelentett események, és ha szükségesnek látta, akkor az esemény megjelentetésével együtt a történés időpontját is kinyilatkoztatta. Ezért mondja Péter apostol: *„Igen biztos nálunk a prófétai beszéd is, amelyre jól teszitek, ha figyelmeztetek, mint sötét helyen világító szövétnekre, míg nappal virrad, és hajnalcsillag kél fel szívetekben.”* (II. Pét. 1,19.). Számomra is ez a biztos prófétai vezetés adta az első kapaszkodót a Jézussal való kapcsolatomban. Így támadhatott fel egyre erősebben szívemben az igazi *„hajnalcsillag”* (Jel. 22,16.), azaz Jézus Krisztus.

Régóta dédelgetett vágyam valósult meg azzal, hogy elkészült ez az anyag, amely tartalmában is, de főként jellegében más, mint az összes előtte megjelent magyarázó írat a Dániel és a Jelenések könyveiről. Elkészítéséhez azoknak a testvéreknek a készítésére fogtam hozzá, akik ismerve a próféciaírási érdeklődésemet és elkötelezettségemet, újra és újra kéréseikkel ostromoltak ennek érdekében. Mivel pedig a Jelenések könyvében adott próféciaírási tanulmányozásához elengedhetetlen a Dániel próféta könyvének ismerete, ezért láttam szükségesnek azt, hogy a két prófétai könyvről készült jegyzeteim összekötve, egységes tanulmányként kerüljenek az érdeklődők kezébe.

Írásmagyarázati szemléletemben inkább a hagyományos irányzathoz tartozónak vallom magam. Semmi újat sem tudok elfogadni csupán azért, mert azt egy neves személy mondta az Egyházban, vagy azért, mert izgalmas és okosnak látszó dolgokat mondott az adott témában. Az adventista úttörőkkel együtt én is azt vallom nagyon határozottan: **„nem felel meg Isten prófétai módszerének az, hogy egy bizonyos időben egy határozott bizonyosságot teszünk, és később azután pontosan az ellenkezőjét tanítjuk a korábban mondottaknak.”** (Y.N. Loughborough: Kérdések az elpeccsételés üzenete felől. 4. oldal.) Ezért minden új próféciamagyarázatot előbb egy szigorú vizsgálatnak kellene alávetni, mielőtt elfogadjuk. Különösen pedig azokat, amelyek ellentétes értelmet adnak egy-egy szakasznak a korábban megértett és elfogadott írásmagyarázattal szemben.

Könyvemben versről-versre haladva fejtem ki egy-egy prófétai látomás üzenetét, ezzel könnyen áttekinthetővé válik a mondanivaló. A tartalomjegyzék segítségével pedig pillanatok alatt meg lehet találni a keresett bibliai részhez kapcsolódó magya-

rázatot. Ezért kézikönyvként is használható a Dániel és a Jelenések könyvének tanulmányozása közben.

Az első kiadás anyagát teljesen átdolgoztam és kibővítettem, így ez a második kiadás olyan részletekkel egészült ki, amik a tökéletesebb megértés érdekében kerültek bele az újabb kiadásba. Főként a Jelenések 14. fejezetének hármasközi üzenete egészült ki újabb anyagokkal, nagyobb hangsúlyt helyezve arra, hogy az üzenetből az „örökkévaló evangélium” hangsúlyosabb legyen, mint a történelmi beteljesedés.

Kívánom, hogy Isten áldása kísérje útján ezt a tanulmányt, és szeretném, ha ezt az áldást mindazok megtapasztalhatnák, akik ennek segítségével a prófétai üzenet mélyebb ismeretére szeretnének eljutni.

Háló Sándor

2018

„Nincs vesztegetni való időnk. Isten felhív minket, hogy virrasszunk az emberek fölött, mint akiről számot kell majd adnunk... Hadd szóljon Dániel, hadd harsogjon a Jelenések könyve, hadd mondják el ők, hogy mi az igazság. De a tárgy bármely szakaszának bemutatásával, emeljük magasra Jézust, mint reménységünk középpontját.” (EGW: 6Test. 61-62. old.)

„Tanulmányozzuk figyelmesen Dániel és a Jelenések próféciáit, és velük kapcsolatban ezeket a szavakat: ‘Íme az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit.’” (EGW: Evangéliumi munkás, (1915) 148.)